

Een man!

25 oktober 2024 - [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn.

Een man! Ja, een man. We hebben geweldig nieuws aan deze kant van het front... Er komt een man ons vrouwengezin versterken. In de zevende hemel zijn we, en nog veel verder dan dat. Het heeft dus toch mogen lukken. En ja, ik vind het nog altijd heel eng om te delen, want het is nog niet zover. In de zin van; hij is nog niet geboren. Maar: hij zit er wel in! Zelfs nu ik dit schrijf, voel ik de lieve kleine zacht schoppen in mijn buik. Soms zijn het flinke trappen, want hij zit er stiekem al best lang in. Nog maar 2,5 maand en dan komt hij zich toch echt bij ons voegen. We kunnen bijna niet wachten.

Ik heb lang gewacht met het delen van dit verhaal, van dit nieuws. Want tsja, we willen natuurlijk dat het goed gaat. De ervaring is immers ook anders geweest. Het blijft nog steeds spannend. En ergens lijkt het wel of ik het pas durf te delen als hij helemaal gezond op de wereld is gekomen. Tegelijkertijd ben ik zo dankbaar dat het heeft mogen lukken. Het lukte ook al vrij snel; na de vijfde poging van de negen die we kregen. Bij ons dochtertje was het bij poging negen van negen pas raak.

Ik heb er wel bewust een lange pauze voor genomen. Ik voelde intuïtief dat dit me te doen stond, om zo de rust in mijn lichaam te krijgen, in de hoop dat het dan wel zou gaan lukken. Dat was destijds ook nodig bij ons dochtertje: pas toen ik een pauze had genomen, lukte het om zwanger te worden bij de laatste poging.

En nu is het dus uiteindelijk toch weer gelukt! Wat ben ik een partij misselijk geweest. Tot en met achttien weken. Geuren die ik niet kon verdragen en eten dat ik niet kon hebben. Gelukkig is die periode voorbij, al was ik een tijd bang dat de misselijkheid de volle negen maanden zou duren. Blij

dat dat niet het geval bleek. Ze zeggen wel eens dat als je veel misselijk bent, het een meisje wordt. Dus ik dacht: het wordt een meisje. Anderzijds vertelde m'n intuïtie me: het is een jongetje. Maar ja, dat dacht ik bij ons dochtertje ook, en dat was toch echt een meisje. Oftewel, ik wist het echt niet. Rondom de 17^e week hadden we dan de geslachtsecho. Een jongen! Even moesten we wel slikken. Ehm, een man. Wat weten wij daar nou van? En wat nou als hij met allemaal vragen komt in zijn pubertijd waar wij niets over weten? O, ik was wel even zenuwachtig. Totdat een goede vriendin me toesprak: 'Janneke, jullie hebben al een tijd lang heel liefdevol een dochtertje opgevoed. Dat is het enige wat nodig is. Opvoeden met jullie liefde en op je intuïtie vertrouwen.' Ze heeft natuurlijk gelijk, sindsdien heb ik er het volste vertrouwen in.

Deze week hebben we een 3D-pretecho laten maken. Wauw. Dan denk ik: ik wil je nu al knuffelen en vasthouden. Het is nog zo lang wachten. Uiteraard wil ik dat hij nog lekker 2,5 maand in mijn buik blijft zitten zodat hij goed kan groeien. Mijn buik is inmiddels wel al zo groot dat ik denk, hoe dan? Want wat me verteld is, is dat hij nog twee keer zo groot gaat worden in de laatste fase. Ik kan nu al bijna mijn veters niet meer strikken. We gaan het zien.

Onze kleine meid is er ook al helemaal klaar voor. Mijn buik krijgt heel veel kusjes en knuffels. Ze proost zelfs al met m'n buik. En de plekje zijn al bedacht waar ze gaat knuffelen met haar baby broertje 'Mama'. Ja, dat is de naam die ze haar broertje heeft gegeven: Mama.

Ik kan hier nog boekwerken over doorschrijven, maar ik zal me inhouden. Het aftellen is begonnen.

*